

KÜÇÜK KAYILAR

SÖĞÜT KIŞLAĞINA GÖÇ

ENİS TEMİZEL

ERTUĞRUL GAZİNİN
İZİNDE...

Kağan yine uçuyordu. Sadık dostu şahin kuşuyla, yani Ongun’la göklerdeydi yine.

Ongun kuş gerçek hayatta olduğu gibi rüyalarında da dostuydu Kağan’ın uzun zamandır.

“Yine rüyadayım galiba,”

diye kendi kendine mırıldanıyordu.

Ama bu sefer Ongun biraz farklı uçuyordu. Diklemesine birden dalışa geçiyor, yine diklemesine yukarı doğru aniden hızla yükseliyordu. Kağan, Ongun’un bu manevralarında üzerinden düşmemek için çok sıkı tutunuyordu. Fakat tabii ki uçmak yerde yürümeye benzemezdi. Gücü sınırlıydı.

– Ongun, dur! Nedir seni böyle heyecanlandıran sevgili dostum? Beni duymuyor bile. İşte yine dalıştayız!

Kağan yorulmaya başlamıştı.

– Rüyadayım ama şıpr şıpr terlediğimi hissediyorum. Ne güzel hep göklerde süzülürdük... Ne oldu bizim kuşa, anlamadım gitti. <<< <<< <<< <<<

Ongun kuşun bir düşüncesi vardı elbette. Genelde hiç yapmadığı hareketleri yaptığında, Kağan'a bilinmeyen bir şeyler anlatmaya çalışırdı. Herhalde bu sefer de birtakım coşkulu duygular içindeydi. Ani iniş çıkışlar, duygularındaki ani değişimleri simgeliyor olmalıydı.

- Ongun, bir kayaya falan konsan artık diyorum. Ben gerçekten yorulдум!

Ongun kafasını hafif arkaya çevirip Kağan'a yüzünde gülümsemeyle şöyle bir baktı.

Kağan bu hareketleri yaparken Ongun'un gülmesine iyice şaşırdı.

Ongun son bir kez kanatlarını sert bir şekilde çırpıttıktan sonra bir daha çırpmadı. Yumuşak bir şekilde ileri doğru süzölmeye başladı.

Artık hızlı hareketlerinin yerini gökte hafiften kayar gibi görünen bir uçuş almıştı.

- Oh be! Nihayet yavaşladın Ongun. Yüreğim ağzıma geldi! Başım dönüyor, midem hâlâ bir tuhaf. İyi hoplasttın beni ama! Arada senin de böyle hallerin oluyor demek ki. Hah işte bak, böyle ne güzel uçuyoruz...

Ongun, Kağan'ın sözlerine kayıtsız kaldı. Hafif kanat darbeleriyle süzölmeye devam etti. Kağan da sakinleşmeye çalıştı.

Sonunda, kayalıkların bol olduğu bir vadiye geldiler. Kağan değişik bir hisse kapıldı birden.

– Burayı ilk defa görüyorum ama sanki biliyor gibiyim. Bu nasıl olur? Çünkü ben rüyadayım. Rüyada bilmediğin yeri görünce bu ne demek oluyor? Uyanınca bunu soracağım.

Kağan birden uyandı. Rüyası bitmişti.
Yine kan ter içindeydi.

**- Ah... Uyandım galiba. Sanki rüya
gerçekmiş gibi yoruldum. Ama benim
rüyalarım hep gerçek gibi zaten. Ya da
ben öyle hissediyorum.**

Şimdi ben bu rüyayı gördüğüme sevineyim mi, yoksa üzüleyim mi? Bilemedim.. Ama Ongun'un vardır bir bildiği. Bana bir şeyler anlatmaya çalıştı. Neyse çıkar onun ne olduğu sonra. Daha öncekilerde hep öyle olmuştu. Hep bana yardımcı olmaya çalışıyor. Başka ne olabilir ki?

Bu sefer de mutlaka öyledir. Yüreğimi ağzıma getirdi ama olsun. O benim dostum ve öyle kalacak.

Güneş doğmuş. Bizimkiler uyanmıştır. Seyirtepe'de buluşacaktık bu sabah.

Kağan yatağından kalktı. Babası ve ağabeyi kuzuları otlatmaya gitmişti. Çadırlarının arkasından gelen seslere bakılırsa, anası da ocak için çalı çırpı topluyordu.

Çadırdan çıkıp yüzünü yıkadı. Arkaya doğru esnediğinde çadırına yaklaşan arkadaşlarını gördü.

Doğukan ve Batıkan kardeşler, hemen arkalarından Ece ve en arkada Domrul, Kağanların çadırının önüne geldiler.

- Herkese günaydın!

– Günaydın Kağan. Ne güzel bir sabah değil mi? Ama biraz yorgun gözüküyorsun Kağan. Uyuyamadın mı?

– Yok uyudum, uyudum da... Biraz fazla rüya gördüm galiba. Neyse haydi Seyirtepe'ye!

Ece hemen yürümeye başlayan Kağan'ın arkasına katıldı.

– Evet, doğru. Sabah serinliğini kaçırmayalım!

Diğerleri de Kağan'ın arkasında yürümeye başladı. Hep beraber Seyirtepe kayalıklarına geldiler.

